

KIRKEHILSEN

FRA ÅGERUP, KIRKERUP OG HVEDSTRUP SOGNE
2011 - NR 1

LÆS OM
KULTURKORSET
SIDE 18

**KVARTALET'S TEMA:
KAN MAN FORLIGE SIG
MED DØDEN?**

SPEJDERHJÆLP TIL
AIDS-RAMTE
I AFRIKA
SE SIDE 6

FÆLLESSKAB I GOSPELKØRET - VIL DU VÆRE MED?

KIRKELIG VEJVISER

Hvedstrup

SOGNEPRÆST: Kristian Gylling
Hvedstrupvej 46, 4000 Roskilde
Tlf.: 26 73 23 00
Mail: kristian.gylling@post.tele.dk

FRIVILLIG HJÆLPEPRÆST:
Hanne Vejs Christensen
Midlertidig i Canada - se side 19
Mail: hannevejs@hotmail.com

KIRKEKONTOR:
Kordegne Pia Lunding
Ågerupvej 34, 4000 Roskilde
Tlf.: 46 78 20 12
Kontoret er åbent dgl. kl. 10-12
samt torsdag kl. 15-17
Mail: pml@km.dk

ÅGERUP SOGNEGÅRD:
Ågerupvej 34, 4000 Roskilde
Vedr. leje:
Henvendelse til
sognegårdens værtinde:
Anette Falk,
tirsdag-torsdag kl. 17-18
Tlf.: 21 42 06 17

Kirkerup

KIRKEBIL:
Skal bestilles senest torsdag inden
kl. 12.
Tlf.: 46 78 20 12

KIRKERNES HJEMMESIDE:
www.kirkerupkirke.dk

KIRKERUP KIRKE:
Graver: Vera Sørensen
Tlf.: 22 66 42 51 (mandag fri)
Kirkevæрге: Hans Elmlund
Tlf.: 46 78 70 95

HVEDSTRUP KIRKE:
Graver: Inge Hansen
Tlf.: 28 69 72 74 (mandag fri)
Kirkevæрге: Ole Christiansen
Tlf.: 46 76 90 83

ÅGERUP KIRKE:
Graver: Connie Larsen
Tlf.: 22 31 55 40 (mandag fri)
Kirkevæрге: Grethe Møller Hansen
Tlf.: 26 35 15 71

Ågerup

MENIGHEDSRÅDET:
Formand:
Johannes Michelsen
Tlf.: 30 42 28 85
Mail: johannes@michelsen.mail.dk

Medlemmer og telefon:
Samir Bagi - 26 91 22 32
Kirsten Brøns - 46 78 78 29
Ole C. Christiansen - 46 76 90 83
Marianne Druedahl - 26 27 08 43
Hans Kleist Elmlund - 23 96 26 95
Eje Fraas - 46 78 75 43
Grethe Møller Hansen - 26 35 15 71
Solveig G. Spanggaard - 46 76 92 75
Jacob Søgaard Nielsen - 22 20 29 41
Jytte Tolstrup - 46 76 95 98 Lene
Plank Vestergaard - 46 78 75 06
Kristian Gylling - 26 73 23 00

**Organist og
Leder af ungdomskor:**
Jakob Bo Davidsen
Tlf.: 61 78 77 31 (mandag fri)
**Kirkesanger og
Leder af Gospelkor:**
Pernille Gremansen
Tlf: 61 16 70 17 (mandag fri)

*Se mange yderligere oplysninger på kirkernes hjemmeside:
www.kirkerupkirke.dk*

FORSIDEBILLEDER:

Relief i Ågerup kirke,
Spejderne hjælper AIDS-ramte
børn i Afrika, og
Gospelkoret (vil du være med så
kontakt korleder Pernille Ger-
mansen - se ovenfor)

Kirkehilsen fra Ågerup, Kirkerup og Hvedstrup sogne
er udgivet af menighedsrådet.
Redaktion: Kristian Gylling (ansv.) og Lene Plank.
Grafisk tilrettelæggelse:
Leif Druedahl, Voldtgaarden grafik, 4678 6030
Tryk: PE Offset, Varde. Oplag: 1700
Deadline for næste udgave. 2011-03-18
Indlæg sendes til Lene Plank:
pilbrydegaard@mail.dk

KAN MAN FORLIGE SIG MED DØDEN?

Under temaet “Kan man forlige sig med døden”, har vi med dette nummer givet startskuddet til, at vores kirkeblad ind i mellem skal være et temanummer for

emner af kirkelig og etisk relevans. Vi håber, I vil tage godt imod ideen og gerne komme med forslag til temaer, vi kan tage op i fremtiden.

Jeg har haft en meget fin snak om MINDET med fire gamle konfirmander (årgang 2009), der hver især har mistet en forælder indenfor kort tid.

Nedenstående overskrifter har jeg kreeret, men al tekst er meget sparsomt redigerede meldinger fra de fire konfirmander Lærke, Julie Sandy, Mia og Stig.

Skrækscenariet, som alle fire naturligt frygtede, at man kunne miste begge forældre, var naturligvis også oppe og vende.

Og det utænkelige og aldeles forfærdelige skete knapt tre dage efter vores møde, hvor Stig og Rune mindste også deres far Flemming Hansen.

Her må jeg sige, at lokalsamfundet på flotteste vis rykkede sammen på alle fronter. Og pt. ligner det en flot og permanent boløsning for Stig og Rune hos Kate, Jan, Patrick og Regina Piil Christiansen, Birkelundsvej 14.

Således bliver de i nærmiljøet ikke langt fra deres fødehjem, så de kan bevare kontakten med alle deres venner.

I stedet for blomster til begravelsen blev vi alle opfordret til at donerer beløbet til drengene, men ved en fejl blev, der i dødsannoncen skrevet et forkert kontonummer, så det rigtig kontonr. kommer her: 3138 4741435446

“MINDET”

4 gl. konfirmander der har mistet. Hvad er et minde?

Kan både være gode og dårlige ting, oplevelser, rejser. Stunder, hvor man kom op og skændes eller stunder, hvor man hyggede sig. Små skænderier man i dag griner af.

Personens yndlingsting - en bog som var mors yndlingsbog.

Man mindes i hverdagen, - dufte og omgivelser. Steder der minder om den afdøde. Afdødes venner kan være vigtige for mindet.

En teenager og kræft går ikke godt sammen.- Det var hårdt og ikke altid godt for mindet.

Eksempler på et godt minde

At afdøde havde skrevet et brev, - bl.a. om at de ønsker, at de efterladte må blive lykkelige.

At huske på de områder, man ligner afdøde. Ens stædighed, temperament, udseende, ens efternavn og f.eks. ens drillesyge.

Ting ens mor eller far har lavet, f.eks. et krus, ens mor har malet. Musik og maleriet ens far har lavet.

Et møbel, flyglet der var mors. Den musik de elskede/spillede. Spiller selv lidt af den musik, - så kommer man rigtig tæt på.

Yndlingskæledyr, navne, øgenavne omkring afdøde får en speciel klang, bliver på en måde ophøjet.

Man kan støde ind i personer, der ligner, minder en, og man får næsten lyst til at prikke dem på skulderen.

Et grin kan også minde. Det er rart, - men skuffelsen, at det så ikke er dem, kan slå.

Det er små ting, der skaber mindet. Duften skærper sansen i mindet, og måder vi holde fødselsdage på, er et godt minde.

Går ind imellem lidt og snakker med afdøde - tænker med dem.

Begravelsen og gravstedet har en meget stor betydning. Her kan man snakke sammen, - det er stedet, hvor man kommer tættest på og en stor del af sorgbearbejdelse.

De dage, man særligt husker, er fødselsdagen, dødsdagen, begravelsen, og det store fremmøde ved begravelsen betyder meget. Blomsterne huskes, og at ens nærmeste også kom bl.a. fra klassen.

Give afdøde noget smukt med i kisten. Tegninger, ting der har betydning, - skriv et brev og læg med.

Hvad vil I sige til dem, der skal dø, at de skal gøre for deres børn/børnebørn, så mindet kan blive godt?

Snak om det, - sig ordentlig farvel, - forbered det. - Gør det.

At turde "at tale" om døden. Den kan komme så pludselig. Og man kommer tættere på livet, når man taler om døden.

Tal om det, - om døden, vær åben. Snak om hvordan de/I har det med det. Oplev noget sammen, - så man har et godt minde. Fortælle at de unge er elskede.

Turde sige: "Vi ses igen", - tro på det evige liv.

Vær sammen med dem. Giv dem billeder. - gemme billeder på facebook. En masse hygge, - oplevelser. Tal om gamle historier. Tag billeder, - spil spil.

Sig højt at I elsker hinanden.

Repetere de gode minder, ture osv. Samle konkrete minder i en bog. Finde ting frem og tal om det: Billeder, julepynt, mindeklokkestrengen. Tænk at nogen har gidet samle data om mig i en klokkestreng.

Samle historierne de fortalte, bøger de læste op af - hygge bogen.

Lave et skrin med tegninger til mor, skrive små sedler, beskeder om kærlighed. Send breve/sms/mails. Repetere gamle traditioner, så de huskes, og måske lave nye traditioner, - ex. pynte op til jul. Fødselsdage. Juleklip.

Tal endeligt med andre om mindet. Man bliver sårbar og bygger et skjold om sig, - så det gælder om at få åbnet skjoldet. Gå igennem det.

Man lære meget af smerten i mindet.

FOLKEKIRKENS NØDHJÆLP

Folkekirkens Nødhjælps indsamling d. 13/3-2011

Sognets konfirmander foretager en indsamling lige som de sidste mange år.

Det er meget vigtigt, at man giver et bidrag til de mennesker, der sulter rundt om i verden.

Det er så glædeligt, at indsamlinger har gjort, at 98 millioner mennesker siden sidste år, er sluppet fri for sult, så det

kan ses, at det hjælper.

Men der er stadig mange millioner sultende i verden, der har brug for vores hjælp.

Tag godt imod vores unge indsamlere. Det vil være konfirmanderne, der kommer rundt i de tre sogne.

Venlig hilsen

Lene Plank Vestergaard.

SPEJDERNE HJÆPER

Spejderne er med til at hjælpe aids-ramte børn i Afrika

Til årets basar i sognegården deltog spejderne fra Bolund Gruppe med salg af pyntegrønt, gløgg og æbleskiver, samt husflid i form af julehjerter knyttet i gammeldags bindegarn. Omsætningen gav anledning til at vi kunne aflevere ca. 450 kr. til det gode formål i Afrika. Vi glæder os til at være med igen til næste år.

Vores næste offentlige aktivitet er 9. januar, hvor vi afholder vores nytårsparade, og møder op i kirken til gudstjeneste og efterfølgende marchere til spejderhytterne på Hestemarken. I februar og marts måned kan vi godt finde på at banke på dørene rundt omkring, hvor vi

bor, for at sælge lodsedler. Overskuddet bliver bl.a. brugt som tilskud til sommerlejren 2011, som vi tager på i uge 27, og vi siger på forhånd tak til dem, som vælger at støtte vores aktivitet ved at købe lodder.

Se også vores hjemmeside:
www.spejdernet.dk/bolund

CAFÉAFTENER FORÅR 2011

Onsdag den 16/3 kl. 19.15
"FORÅR"

Med det spirende forår som afsæt vil organist Jakob Davidsen komme igennem en række af Højskolesangbogens dejlige forårssange. Vær forberedet på en aften fuld af fællessang.

Onsdag den 18/5 kl. 19.15
"KORAFSLUTNING"

Pigekoret samt gospelkoret "Oh Happy day" slutter deres sæson af med maner. Vi starter i Ågerup Kirke med en koncert, hvor korenes highlights vil stå i kø. Bagefter er der hygge, spising og fællessang i sognegården.

Der er gratis adgang til Caféaftenerne, mens kaffe og kage ad libitum koster 30 kroner.

HJEMMESIDEN

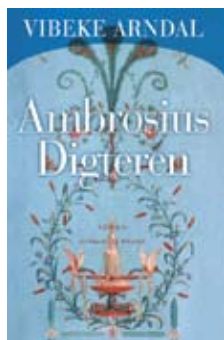

HUSK

På hjemmesiden www.kirkerupkirke.dk kan du finde en masse interessant og nyttig information - bl.a. om aktiviteter og arrangementer i Ågerup, Kirkerup og Hvedstrup sogne.

DET SIDSTE BILLEDE

Af **Vibeke Arndal**,
lokal forfatter fra
Herringløse,
bl.a. forfatter til
tre romaner om
Ambrosius Stub

Ingen af os vidste, at det billede ville blive hans sidste.

Det var en tøvende grøn skyggefigur på vej ind i en hvid tåge. ”Det er langt fra færdigt endnu,” sagde han, som han plejede, når han viste mig noget nyt.

Om aftenen blev han dårlig. Han sagde, det trykkede lidt ved hjertet. Og jeg ringede til lægevagten, som sendte en ambulance. De følgende to døgn på hospitalet blev en intens række af håb, der skiftevis blussede op og døde hen mellem kvælningsanfald og en stor munter klarhed. Han ville, som sin yndlingsdigter R. M. Rilke, helst dø ved fuld bevidsthed. Hver gang et anfald af åndenød og angst var forbi, messede han: ”Vi ser, hvad der sker - vi ser, hvad der sker.” Som for at ruste sig og give plads.

Men det blev for hårdt, og lægerne gav ham alligevel morfin. Lidt ad gangen,

så han blundede ind og fik dæmpet anfaldene. Det er hårdt, at se et menneske, som man står så nær, lide så meget. En overgang græd jeg af sorg og afmagt, indtil jeg indså, at nu var det uafvendelige ved at ske.

Jeg holdt ham i hånden, lagde min anden hånd let over hans hjerte og hviskede til ham, at nu skulle han give slip - slappe af - at jeg var der hos ham og passede på ham. Spontant koncentrerede jeg mig om at mærke mit eget hjerte, og automatisk forestillede jeg mig, at jeg dannede en energibro af kærlighed over til hans hjerte. Sådan stod jeg længe og det føltes kraftigt. Der opstod efterhånden ligesom en svag nynnen eller summen i mig som fulgte med mit åndedrag, og det forekom mig, at der dannede sig en fin boble af lys omkring os.

Der var meget stille.

En intens fylde.

*Omsider var der en, der sagde,
at nu var han død.*

Jeg blev stående.

Han var blevet meget bleg.

*Jeg blev ramt af det mysterium,
døden er.*

Slået af en nærmest uudholdelig undren. Nu var han død, og han havde lige været levende for lidt siden. Jeg klyngede mig til en fornemmelse af, at han stadig be-

fandt sig i rummet. Måske oppe under loftet. En sød sygeplejerske kom ind med to tændte stearinlys i glasstager. Vi fjernede iltmasken og alle ledninger, der stak ud her og der. Hans hoved var sunket lidt ned mod venstre skulder. Han blev hvidere og hvidere, næsten som om han blev pudret med mel i ansigtet. Stearin-lysenes skær faldt lige ind på ham, som han lå dér – afslappet og død under lagnet. Jeg fandt ham smuk med det rolige udtryk af overgivelse. Fredfyldt nu efter den hårde døds kamp. Jeg havde aldrig set ham så hvid. Aldrig følt ham så nær.

Da jeg efter en times tid omsider forlod værelset sammen med min bror og hans kone, kunne

jeg ikke bekvemme mig til at lukke døren endeligt efter mig.

De andre gik i forvejen. Jeg lukkede og åbnede døren igen og igen for at betragte ham en sidste gang.

Jeg indsugede det syn, så jeg aldrig skulle glemme det. Og jeg ser det hver morgen, når jeg vågner... hvidt og freldeligt. Han blev stadig hvidere, og der havde bredt sig en forunderlig lun atmosfære i hele det rum, som en svag duft..

Han lå ubegribeligt stille. Som et billede.

Sygeplejersken havde diskret åbnet vinduet på klem, bemærkede jeg først nu.

Dagen efter kom jeg over i atelieret for at hente noget, og mine øjne faldt straks på billedet på staffeliet.

Billedet, som han en par døgn forinden havde sagt ikke var færdigt endnu. Billedet af den tøvende, grønne skygge af en mand på vej ind i en hvid tåge. Og da stod det mig klart, at noget i ham allerede måtte have vidst, hvad det var,

der var forestående den dag i maj, da jeg kom ind med en kop formiddagskaffe og kiggede ham over skulderen for at se, hvad han

nu havde fundet på.

Var det hans sjæl, der allerede havde vidst det?

Han malede jo helst med sjælen.

Det billede er nu blevet mig kærere end alle andre billeder. Jeg ser ofte på det, og jeg rammes atter og atter af en ufatteligt og ubesvarlig undren over livet og døden.

DET BILLEDE ER FÆRDIGT.

**JEG INDSUGEDE
DET SYN, SÅ JEG
ALDRIG SKULLE
GLEMME DET**

PASTORATETS KALENDER

20. feb.	9:30	✠	Gudstjeneste i Ågerup kirke.....	Septuagesima	K. Gylling
20. feb.	11:00	✠	Gudstjeneste i Kirkerup kirke.....	Septuagesima	K. Gylling
27. feb.	11:00	✠	Gudstjeneste i Hvedstrup kirke.....	Seksagesima	K. Gylling
27. feb.	13:00	✠	Gudstjeneste i Ågerup kirke..... - derefter kaffeboord i Sognegården	Seksagesima	
2. mar.	19:15		Kulturkorset i Ågerup Songegård - "Hospice Sjælland" - ved Marianne Leonhart Ring		
6. mar.	9:30	✠	Gudstjeneste i Kirkerup kirke.....	Fastelavn	K. Gylling
6. mar..	11:00	✠	Gudstjeneste i Ågerup kirke.....	Fastelavn	K. Gylling
13. mar.	9:30	✠	Gudstjeneste i Hvedstrup kirke.....	1. Sø. i fasten	K. Gylling
13. mar.	11:00	✠	Gudstjeneste i Ågerup kirke.....	1. Sø. i fasten	K. Gylling
13. mar.	12-15		Sogneindsamling ved konfirmanderne til fordel for Folkekirkens Nødhjælp		
16. mar.	19:15		Caféaften i Ågerup Songegård - "Forår" - ved organist Jakob Davidsen		
17. mar.	19:00		Teaterforestillingen "Min egen kære ven" i Ågerup Kirke - med efterfølgende forfriskning i Sognegården		
20. mar..	9:30	✠	Gudstjeneste i Ågerup kirke.....	2. Sø. i fasten	K. Gylling
20. mar.	11:00	✠	Gudstjeneste i Kirkerup kirke.....	2. Sø. i fasten	K. Gylling
27. mar.	17:00	✠	Gudstjeneste i Ågerup kirke - Gud og Burger.....	3. Sø. i fasten	K. Gylling
30. mar.	19:15		Kulturkorset i Ågerup Sognegård - "Mit roseeventyr" - ved Lene Holm		
31. mar.	15-17		Frenisering - Ulla Storms grønlandske billeder og trommedans med Suusaat Hansen		
3. apr.	9:30	✠	Gudstjeneste i Ågerup kirke.....	Midfaste	K. Gylling
3. apr.	11:00	✠	Gudstjeneste i Hvedstrup kirke.....	Midfaste	K. Gylling
7. apr.	19:15		Kulturkorset i Ågerup Sognegård "Nordens Kristning: Danmark og Grønland" - Brian McGuire		
8. apr.	23:00	✠	Midnatsgudstjeneste - ved konfirmanderne i Hvedstrup kirke		K. Gylling

9. apr.	9-16	Meditation og retræte i Hvedstrup kirke og præstegård			
10. apr.	11:00	✠ Gudstjeneste i Ågerup kirke - med konfirmanddåb og efterfølgende brunch	..... Maria bebudelsesdag		K. Gylling
17. apr.	9:30	✠ Gudstjeneste i Hvedstrup kirke	..... Palmesøndag		Anne-Sophie
17. apr.	11:00	✠ Gudstjeneste i Kirkerup kirke	..... Palmesøndag		O. Christiansen
21. apr.	19:00	✠ Gudstjeneste i Ågerup kirke	..... Skærtorsdag		K. Gylling
22. apr.	11:00	✠ Gudstjeneste i Kirkerup kirke	..... Langfredag		K. Gylling
24. apr.	9:30	✠ Gudstjeneste i Ågerup kirke	..... Påskedag		K. Gylling
24. apr.	11:00	✠ Gudstjeneste i Hvedstrup kirke	..... Påskedag		K. Gylling
25. apr.	11:00	✠ Gudstjeneste i Kirkerup kirke	..... 2. påskedag		K. Gylling
1. maj	17:00	✠ Gudstjeneste i Ågerup kirke - Gud og Burger	..... 1. Sø. e. påske		K. Gylling
8. maj	9:30	✠ Gudstjeneste i Hvedstrup kirke	..... 2. Sø. e. påske		K. Gylling
8. maj	11:00	✠ Gudstjeneste i Ågerup Kirke	..... 2. Sø. e. påske		K. Gylling
15. maj	9:30	✠ Gudstjeneste i Ågerup kirke	..... 3. Sø. e. påske		K. Gylling
15. maj	11:00	✠ Gudstjeneste i Kirkerup kirke	..... 3. Sø. e. påske		K. Gylling
18. maj	19:15	Caféaften i Ågerup kirke og Sognegård - "Korafslutning"			
20. maj	10:00	✠ Konfirmation i Ågerup kirke	..... Bededag		K. Gylling
20. maj	12:00	✠ Konfirmation i Ågerup kirke	..... Bededag		K. Gylling
20. maj	14:00	✠ Konfirmation i Ågerup kirke	..... Bededag		K. Gylling
22. maj	9:30	✠ Gudstjeneste i Hvedstrup	..... 4. Sø. e. påske		K. Gylling
22. maj	11:00	✠ Konfirmation i Ågerup kirke	..... 4. Sø. e. påske		K. Gylling
28. maj		Sogneudflugt			
29. maj	9:30	✠ Gudstjeneste i Kirkerup kirke	..... 5. Sø. e. påske		K. Gylling
29. maj	11:00	✠ Konfirmation i Hvedstrup kirke	..... 5. Sø. e. påske		K. Gylling

Se også på www.kirkerupkirke.dk - hjemmesiden for Ågerup-Kirkerup-Hvedstrup menighedsråd

VI HAR KÆRLIGHEDS-ASYLET FUNDET

Af hospicepræst Marianne Ring

Jeg har arbejdet på Hospice Sjælland siden d. 1. august 2008.

Det har været bevægende og stærke år i mit liv.

Jeg sidder og prøver at finde frem til nogle karakteristiske ord for min tid herude, men det er ikke ord, som kommer, det er billeder.

Det er billeder af mennesker. Det er billeder af kærlighed.

Der er megen kærlighed i vores hus.

Når mennesker kommer til os, kommer de på vej mod livets sidste forvandling. Vi gennemgår mange forvandlinger i vores liv, og mange af dem er svære. Forvandlingen fra barn til ung til voksen... den kan være let og lykkelig, men den kan også være meget svær.

Hvem husker ikke øjeblikke i sin barndom eller ungdom, hvor man var helt

alene om noget, alene, enten fordi man ikke havde nogen at gå til, eller alene fordi man ikke turde bede dem, man havde, om hjælp?

På samme måde senere i livet. Valg af livsvej, uddannelse, arbejde, skuffelser, sejre, valg af livsledsager, venner, forældreskab, kontakt med familie eller ej, plaget af sygdom, ulykke, ensomhed eller ej.

Så mange gange forvandler livet os, så mange gange står vi i valg, og hver gang er det barndommens spørgsmål, som gentager sig:

Har jeg nogen at gå til med dette her, nogen jeg stoler på, nogen jeg tør bede om hjælp - eller er jeg helt alene?

Når vi tager imod et nyt medmenneske her på Hospice Sjælland, er det for dette menneske og dets kære, atter tid til at stille det gamle spørgsmål.

En ny forvandling er sat ind, fra rask til syg, fra syg til døende, fra døende til farvel.

Har jeg så nogen at gå til, tør jeg, vil jeg bede om hjælp eller er jeg helt alene?

INGEN BEHØVER AT VÆRE ALENE

Jeg tror, at svaret er dét, som vi deler med hinanden herude på Hospice Sjælland:

Her skal ingen behøve at være alene. Her deler vi viljen til kærlighed, her vil vi gøre hvad der står i vores magt for at styrke og støtte i svære tider.

Min opgave er i særlig grad at tydeliggøre den kærlighed: at give den ord at arbejde i, at give den billeder at arbejde med.

De fleste af mine 18 - 20 timer tilbringer jeg i huset, på gangene, i stuerne, og falder let indenfor hvor en eller flere har lyst til besøg.

På stuerne fører vi samtaler på flere planer, private, smertefulde, sjove, religiøse, almindelige.

Jeg spørger om - eller foreslår - hvordan jeg måske kan være en hjælp til at styrke beboeren til at leve sit liv midt i den forvandling, han eller hun nu er i med sig selv og sine kære.

På nogle stuer sker det ved at jeg leger "privatsekretær for forfatteren".

LIVSFORTÆLLINGER

Jeg skriver livsfortællinger. Historier, erindringer. Måske hjælper jeg hukommelsen igang med nogle spørgsmål, men ellers fortæller beboeren frit af eget hjerte. Jeg skriver og skriver. Vi klarer måske en halv eller en hel time, men jeg kommer gerne igen en anden dag. Så har jeg skrevet fortællingerne ind og printet dem ud og efterhånden tager det form.

På andre stuer kigger vi på billeder. Billedkunst. Ikoner. Jeg har en række kunstbøger fra min tid som kunststuderende, og sommetider er der en beboer som inspirerer mig til at vise lidt fra dem. Så går vores samtale ud fra billedet.

Billeder kan hjælpe med at give form til tanker, som endnu ikke er tænkt, eller aflaste tanker, som er tænkt for mange gange.

Sommetider holder jeg bare i hånd.

I lang tid kan det være dejligt, og mig en ære, at sidde med et andet menneskes hånd i min.

Ganske stille i fælles fortrolighed og tillid. Mærke en tøvende taknemmelighed gro.

Måske bliver vi enige om, at det var nok for i dag eller at det ville være dejligt, hvis jeg ville synge lidt, yndlingssalmen måske, eller hjælpe med at bede for alle dem, der lider under sygdommen.

Når livet bliver så svært, som det gør med døden som snarlig skæbne, så trues vores helt basale tro. Den tro, vi lever af, troen på at vi har en chance, at der er en vej og et sted for os.

Vores hverdags livsmod, kalder jeg den tro. Men i mødet med døden trues den ofte i en sådan grad, at den næsten går til grunde.

Så længes man efter nye håb. Efter at få lov at håbe. Håbe på en fremtid, som må være lys og levende og smuk og fuld af fælles glæde. Jeg har ladet mit livs mørke stier oplyse af det kristne håb, og dét er hvad jeg i sidste ende kan fortælle om i gudstjenester og andagter i Orangeriet. Det er i vores mund kun spinkle drømmeord, men det er engang sagt os af en magtfuld stemme. Den største forvandling vi kan tænke os. Forvandlingen fra det sidste farvel til det evige på gensyn.

Alle disse billeder af stunder, jeg har delt med beboere og personale kommer til mig, når jeg tænker på mit arbejde på Hospice Sjælland.

Billeder også af vore dygtige og søde sygeplejersker, som jeg er fuld af beundring for. Igen er det kærlighed jeg ser. Kærlighed og omsorg, vilje til at hjælpe, hvor man kan. Skumringstimer. Et lille knus på gangen. Og lægen og fysioterapeuten og køkkenet og sanger og organist og de frivillige ligeså, alle trækker på samme hammel.

Det er ikke lette timer, vi deler herude. Men det er vigtige timer, vigtige for os allesammen.

Det er liv. Og livet skal man omfatte med respekt, varme og kærlighed. Som ånden er på Hospice Sjælland.

Jeg er kort sagt glad for, at jeg turde tage springet herud. Det er rigtignok en anden måde at være præst på. I mine 16 år som sognepræst har jeg haft mange kirkelige handlinger, som rituellet har fejret livets forvandlinger; nu er hver dag sin egen højtid i et tæt møde med mennesker midt i det liv, vi alle er sat til at leve, på godt som på ondt.

Jeg er taknemmelig for at få lov at være med.

Af hospital præst, Chr. Busch

Håb er formodentlig noget af det mest centrale for alvorligt syge patienter, for de pårørende og for lægen, sygeplejersken og de øvrige, der er omkring patienten. Hvis ikke patienten, de pårørende og alle andre havde håbet som drivkraft, håbet om helbredelse, håbet om livsforlængelse eller et håb om, at svære symptomer kunne lindres, så er det næppe tænkeligt, at hverken patient og pårørende eller for den sags skyld hospitalspersonalet kunne holde til at befinde sig i en verden af sygdom. Men håbet gør, at situationen som regel er til at bære. Omvendt er perioder med følelse af håbløshed ofte de mest marterende og lidelsesfulde både for patient og pårørende.

“Håb er den mest smukke af alle følelser og betyder meget for forlængelsen af livet, hvis blot håbet ikke så ofte blev tilintetgjort, men derimod blev nærret af lyst med en forventning om godt.” skrev Francis Bacon omkring år 1600.

I en helt moderne rapport, 'Patientens møde med sundhedsvæsenet' står der: *”Uanset situationens alvor, vil håb altid være et vigtigt aspekt af betydning for patientens livskvalitet, som endvidere kan tænkes at have indflydelse på helbredstilstand og dødelighed.”*

Det er Francis Bacons tanke gentaget ord til anden blot 400 år senere. Rapporten udkom i 2003. Det er en meget væsentlig og godt gennemarbejdet rapport.

DE BLØDE VÆRDIER

“De bløde værdier” blev dens kæle navn i sundhedsvæsenet. Den var første skridt i en samlet bestræbelse for at forbedre kvaliteten af kommunikationen mellem borger og sundhedsvæsen. Den munder ud i 20 anbefalinger for det optimale møde mellem borger og sundhedsvæsen. Lidt syrligt sagt, kan man blot konstatere, at de ikke alle er blevet indarbejdet i sundhedsvæsenet endnu!

Grundlaget for anbefalingerne er en gennemgang af det, man ved om betydningen af god kommunikation og inddragelse af patienter og pårørende i beslutninger om behandling, pleje og omsorg.

For første gang, så vidt jeg ved, optræder håb som et tema i en offentlig rapport.

Bl.a. siger ”De bløde værdier”

“Håb er en dynamisk, fremtidsorienteret proces i reaktion på vanskelige livsbegivenheder, og indebærer bl.a. troen på, at man vil være i stand til at håndtere og modvirke vanskeligheder. Håb er ikke kun knyttet til håbet om helbredelse, men kan også være forbundet med andre ønsker”.

Ja, hvad ellers, fristes man til at sige. Håbet er vel allerstærkest og har sin allervæsentligste betydning i de situationer, hvor virkeligheden er allerværst, når forventningen om helbredelse er svagest. Ofte, når sygdommen er barsk og helbredelsen er uden for mulighed, retter man sit håb også mod det, der giver mening i situationen.

Det er i alle tilfælde den måde Vaclav Havel taler om håb i interviewbogen ”Fjernforhør”. Han fortæller, at det netop var i de mest håbløse situationer, når han sad i fængsel for sin deltagelse i Carta 77, og han ikke anede, om han nogensinde ville komme ud igen, eller om han ville blive slået ihjel, at håbet var allerstærkest.

“Først bør jeg nok sige, at håb, som jeg temmelig ofte tænker over (især i særlig håbløse situationer som for eksempel i fængsel), forstår jeg først og fremmest, oprindeligt og hovedsageligt som en åndens tilstand, ikke som en verdens

tilstand”

siger han, og fortsætter

“Håb i os selv er noget vi simpelthen har eller ikke har, det er en dimension i sjælen, og det er ikke i sin substans afhængigt af iagttagelser af verden eller vurderinger af situationen. Håb er ikke prognostisering... Håb er simpelthen ikke optimisme. Det er ikke en overbevisning om, at noget vil gå godt, men en vished om, at noget giver mening - uden hensyn til hvordan det går. Jeg tror altså, at det dybeste og vigtigste håb, det eneste, som er i stand til trods alt at holde os oven vande og tilskynde os til gode gerninger, og som er den eneste rette kilde til det svimlende i den menneskelige ånd og til dens stræben, det håb henter vi så at sige “andetstedsfra.”

Når Vaclav Havel taler om, at vi henter håbet ”andetstedsfra” så standser han der, hvor en Søren Kierkegaard fortsætter og sætter navn på håbets kilde.

HELLIGÅNDENS GERNING

Håbet er i egentlig forstand Helligåndens gerning, siger han. Håbets kilde ligger udenfor os selv. Håb er ikke noget, man blot kan vælge, men man opdager, at man har et håb, eller savner et håb. Man kan bede om håb, men man kan ikke forføje over håbet.

Jeg har mødt unge patienter, f.eks. unge patienter i tyverne med cystisk fibrose, den medfødte kroniske lungesygdom, der betyder, at hvis lungerne er hård ramt af sygdommen, så kan patienterne kun overleve, hvis de får en lungetransplantation. De hårdest ramte er patienter, som har kæmpet med deres vejtrækning, kæmpet for livet i håbet om at overleve længe nok til der kom et par nye lunger til dem.

De har kæmpet, så hårdt, at jeg har tænkt, at sammenlignet med deres kamp, er det ingenting at bestige Mount Everest, ingen sag på racercykel under Tour de France at smække gearvælgeren op på den store klinge og køre op ad Haute-cam eller Alpes d'Huez.

De unge patienter har haft håbet om at nå målet, men ofte, desværre alt for ofte, har der ikke været nogen lunger til dem og de er døde.

Det er bevægende hver gang man møder den kamp for livet hos de unge mennesker. Der er ofte ikke et gran af opgiven, men derimod et håb midt i håbløsheden.

Et håb, der henter dets energi fra at det giver mening at kæmpe. Ikke fordi de ikke godt kender virkeligheden. Dens ubarmhjertighed kender de fra alle de gange, de har mistet en af deres venner med samme sygdom. Alligevel, på trods af den indsigt, kæmper de til sidste åndedrag med en energi, jeg ikke tøver med at kalde Helligåndens gerning. Det er et håb, der kommer andetstedsfra, som en trods.

Håb og livsmod er en holdning, en dimension i sjælen. Man kan ikke give et andet menneske håb, heller ikke gennem nok så megen terapi, men man kan dele håb med et andet menneske, for håb er en kvalitet, som opstår i menneskeligt fællesskab.

Men er håb udelukkende positivt? Kan det ikke lige såvel være negativt? Jo da, naturligvis. Håb kan, med et citat fra Nietzsche, være det værste af alle ondt, for det forlænger menneskets lidelser. For Nietzsche er tanken, at hvis mennesket blot kunne lade være med at håbe, så ville det ikke blive skuffet. Det kan han have ret i.

Og alligevel trænger håbet sig på i de mest håbløse situationer, når der virkelig er noget på spil – fordi det giver mening!

KULTURKORSET - LIVSFORTÆLLINGER

Kulturkors arrangementerne finder sted kl. 19.15 i Sognegården i Ågerup.

Der er gratis adgang.
Kaffe/te og kage: 30,- kr

HOSPICE SJÆLLAND

2. marts er det hospicepræst Marianne Leonhart Ring, der kommer og fortæller livsfortællinger fra hospice Sjælland.

Kommende menighedsrådsmøder

i Ågerup Sognegård kl. 19.00.

Mandag d.14. marts.

Mandag d.11. april.

Onsdag d. 25. maj.

MIT ROSENEVENTYR

30. marts kommer Lene Holm fra Ålborg og fortæller. Lene Holm har oplevet, at hendes mand døde af sygdom.

Han var rosegartner, og hun passede ham i mange år og i hans sidste tid. Efter hans død prøvede hun forskellige sorggrupper for at komme videre i livet, men fandt at hun manglede "livsfortællingerne".

Derfor begyndte hun at fortælle om de positive sider og kastede sig over roserne, som havde betydet så meget for hendes mand.

Hun fandt roen og fortæller nu os andre om sine erfaringer, om hvordan man kommer videre efter at have mistet det bedste, man havde.

Du kan altid hente foldere om Kulturkors arrangementer i kirkene og i sognegården.

KIRKELIGE HANDLINGER

DØBTE:

- 20. nov.: Kathrine Lyngvig Hermann, Ågerup Kirke.
- 28. nov.: Lasse Gernaey, Hvedstrup Kirke.
- 28. nov.: Marie-Louise Zehngraff Poulsen, Hvedstrup Kirke.
- 28. nov.: Samuel Elmquist Lippert, Hvedstrup Kirke.
- 05. dec.: Emilia Edelvold Scheibye, Kirkerup Kirke.
- 19. dec.: Isabella Bittencourt Høeberg, Ågerup Kirke.

VIEDE:

- 20. nov.: Heidi Buchholz Lyngvig Carlsen og Jan Hermann, Ågerup Kirke.

BEGRAVEDE:

- 15. okt.: Jan Laursen, Ågerup Kirke.
- 19. okt.: Grethe Rita Larsen, Jyllinge Kirke.
- 19. okt.: Ernst Victor Jørgensen, Ingen kirkelig handling.
- 22. okt.: Elo Georg Jensen, Ågerup Kirke.
- 04. nov.: Poul Richard Williams, Ågerup Kirke.
- 26. nov.: Frank Aagaard Sørensen, Ågerup Kirke.
- 10. dec.: Flemming Ladegaard Hansen, Hvedstrup Kirke.
- 14. dec.: Ruth Vilhelmine Bach, Gundsømagle Kirke.

HANNE VEJS - T/R TIL CANADA

Vores frivillige emerituspræst, Hanne Vejs, igennem et lille år, har fået den gave, at skulle vikariere i et barselsvikariat i sit gamle sogn i den danske menighed i Toronto fra nu og indtil næste sommer, - og jeg tog mig da også sammen og ønskede hende tillykke. Men jeg kommer til at savne hendes enkle og umiddelbare måde at være præst, kollega og sparringspartner på. Vi har dog på ingen måde sagt farvel, men på gensyn, - så jer, der kom til at holde af

Hannes rolige og umiddelbare gudstjenester og samtaler, vil få hende

igen til sommer. Og måske, - hvem ved, måske kunne vi få oprettet et venskabsbånd til den danske menighed i Toronto. Få besøg og måske endda besøge. Hanne vil arbejde på sagen.

Kristian Gylling

KULTURFESTIVAL I ROSKILDE APRIL 2011

I april sættes fokus på Grønland gennem udstillinger, koncerter, teater, dans, foredrag og oplevelser. Det sker for at nuancere billedet af Grønland, og fordi man kan lære af inuitkulturen, som har overlevet under ekstreme forhold i flere tusinde år. Inuit betyder menneske på grønlandsk.

Inuit nu gennemføres i samarbejde mellem Venskabsforeningen Roskilde - Nanortalik, Roskildes foreninger, kulturelle aktører, kultur- og uddannelsesinstitutioner og Roskilde Kommune.

inuit nu

ÅGERUP-KIRKERUP-HVEDSTRUP DELTAGER I KULTURFESTIVALEN

*med en maleriudstilling og et foredrag
– begge i Sognegården i Ågerup.*

7. april kl. 19.15 holder Professor Brian McGuire foredrag med titlen
”Nordens kristning: Danmark og Grønland.”

Brian McGuire vil tale om de første kristne i Grønland, på grundlag af sagalitteraturen. I foredraget vil Brian McGuire koncentrere sig om forholdene i Danmark og Grønland omkring Nordens kristning.

Torsdag den 31. marts kl. 15-17 holdes fernisering på Ulla Storms grønlandske billeder. Ulla Storm arbejdede i 70-erne i Nuuk og har senere holdt ferie i Sisimiut. Hun har stået på ski og kørt med hundeslæde i den flotte natur, som har inspireret hende til billederne. Der er højt til himlen og de hvide bjerge dominerer landskabet. De små kulørte huse ligger som små farveprikker spredt i den hvide sne. (Se også www.storm-kunst.dk)

Under ferniseringen vil Suusaat Hansen synge grønlandske trommesange og fortælle om de stolte traditioner og tromme med østgrønlandsk tromme.

Suusaat kommer i sin pragtfulde nationaldragt.

Alle er meget velkomne til denne spændende oplevelse med grønlandsk musik og malerier.

